

TEZAUUR LITURGIC
1 OCTOMBRIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

SLUJBA
SF. CUVIOS
ROMAN
MELODUL

ATENA, 2010

01 Ὀκτωβρίου

Ἀκολουθία

Ἁγίου ΡΩΜΑΝΟΥ τοῦ Μελωδοῦ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ μουσουργέτης ἡ λύρα τοῦ θείου Πνεύματος, ἡ ἀηδὼν ὁ τέτιξ, ὁ τῶν θείων ἁσμάτων, αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, πᾶσιν ἡμῖν τὰς αὐτοῦ παρατίθεται, μελωδικὰς εὐωχίας καὶ δι' αὐτῶν, κατευφραίνει τοὺς θεόφρονas.

Ὁ φαινότατος λύχνος καὶ διειδέστατος, ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ νευρὰ τῶν εὐσήμων, τοῦ Πνεύματος λογίων ἄδει τρανῶς, ἐκδιδάσκων τὰ πέρατα, ἐν ἀσιγήτοις ὕμνοις δοξολογεῖν, τῆς θεότητος τὴν μίαν αὐγὴν.

Σὺ τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων ὡς παριστάμενος, καὶ παρρησίαν Πάτερ, πρὸς αὐτὸν κεκτημένος, ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων μνήμην ποιοῦ, τὴν φαιδρὰν σου πανήγυριν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Ῥωμανὲ θεομακάριστε.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἐπέστη κατ' ὄναρ σοι, Θεοτόκος ἢ ἄκραντος, Ῥωμανὲ μακάριε ὡς ηὐδόκησε, τόμον σοι θεῖον δεδώρηται, ὃν δεχθεὶς τῷ στόματι, ἐγλυκάνθησ νοερῶς, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν καὶ μελίρρυτα, καὶ θεόπνευστα ἄσματα καὶ ὕμνους ἐξεφώνησας τῷ κόσμῳ, Χριστοῦ εἰς αἴνεσιν, Ἄγιε.

Ἡ θεόληπτος γλῶσσά σου, θεοκίνητον ὄργανον, Ῥωμανὲ γεγένηται θείῳ Πνεύματι, ὅθεν ἁσμάτων ἐν κάλλεσι, καὶ λόγων γλυκύτητι, ὑψηγόρως ἀνυμνεῖς, τοῦ Κυρίου τὴν σάρκωσιν τὴν ἀπόρρητον, δι' ἧς σέσωσται κόσμος τῆς ἀπάτης, καὶ πρὸς δόξαν ἀφθαρσίας, περιφανῶς ἀνυψώθημεν.

Τὴν ἠδύφωνον σάλπιγγα, τῶν ἁσμάτων τοῦ Πνεύματος, Ῥωμανὸν τὸν Ὅσιον εὐφημήσωμεν, αὐλὸν τὸν θεῖον τῆς χάριτος, τὴν γλῶσσαν τὴν ἔμμουσον, τὴν κιθάραν τὴν τερπνὴν, ἀηδόνα τὴν εὐλαλον καὶ πολύφωνον, ἀρμονίας τῆς θείας τῶν Ἀγγέλων, δι' ἧς ἤνεσε πανσόφως, τὰ μεγαλεῖα τῆς πίστεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐπέφανε σήμερον, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος, ἢ τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ μνήμη, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνουσα· θείων γὰρ ἁσμάτων συνθήκη, ἡμᾶς συναγείρει, πρὸς αἶνον καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ βοᾶν πρὸς αὐτόν· χαίροις τῆς ἄνωθεν ἐπιπνοίας, ταμεῖον ἱερόν, καὶ τῆς ἀγγελικῆς μελωδίας, μυσταγωγὲ θεσπέσιε· χαίροις, ὃ ἐκ τῆς Θεοτόκου τὸ χάρισμα λαβὼν, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πλουτήσας ὕμνοις μελιχροῖς· χαίροις

μελωδὲ οὐράνιε, ὁ τῆς Δαβιτικῆς κινύρας πλέον ἄσας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ· Ἄλλ' ὃ πάτερ Ὅσιε, Ἀγγέλοις συνὼν καὶ ἀγαλλόμενος, πρέσβευε σὺν αὐτοῖς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε;...

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Γ' . 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δε εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Ε' . 15-23 & ΣΤ' , 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέξει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ συνέτε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Δ' . 7-15).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἄλλον Δαβὶδ πλουτοῦσα, Ῥωμανὸν τὸν θεόληπτον, προχορεύοντα ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν καινὸν ὕμνον ἄδοντα, τῷ Σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ· θειοτέρα γὰρ ὄψει, τῆς Θεοτόκου ταῖς χερσίν, εἰς δεκάχορδον μετεσκευάσται ὄργανον, παρ' Αὐτῆς λαβὼν τὴν χάριν καὶ ἀξίως διαγαγὼν τὸν βίον, καὶ μολπαῖς οὐρανίοις, οὐρανῶσας πιστῶν τὰς ψυχὰς πάντας διεγείρει βοᾶν, Κύριε δόξα Σοι.

Ἦχος β΄.

Τῶν ἀρετῶν τῷ φωτὶ λαμπρυνόμενος, μετάρσιος ὄφθης τῷ πνεύματι, Ῥωμανὲ πατὴρ ἡμῶν· μυηθεὶς γὰρ τὰ θεῖα, ἐνώσει τῇ κρείττονι, ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς ἐγένου, Ἀγγέλοις ἀμιλλώμενος καὶ ἀγγελικῆς τάξεως, θεολήπτω γλώσση, τοὺς ὕμνους ἐκθέμενος· ἔνθους ὑμνηπόλος, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐγνωρίσθης, τῷ σῶ λόγῳ γὰρ παιδεύεται, μελωδικῶς Χριστῷ κραυγάζειν, Κύριε δόξα Σοι.

Ἦχος γ΄.

Θεῖω πόθῳ περωθεὶς, Δαβιτικῶς παραρρίπτεῖσθαι, ἐν τῷ τῆς Θεοτόκου ἡρετίσω οἴκῳ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν, τῶν ἐν κόσμῳ ἀπόλαυσιν· καὶ ταῖς θεαῖς ἀναβάσεσιν, ἀνακαθάρας τὸν νοῦν, ἀποκαλύψεως θείας ἠξίωσαι, καὶ τῆς Ἁγνῆς Παρθένου θεραπείων ὄφθης ἔνθεος, λαμπρυνθεὶς παρ' Αὐτῆς, τὴν ψυχὴν μακάριε· ἔνθεν λόγοις ὑψηγόροις, καὶ γράμμασι πανσόφοις, τὴν ἐν Αὐτῇ οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, θεολογῶν ἀνύμνησας κράζων πάτερ Ῥωμανέ, Κύριε, δόξα Σοι.

Ἦχος δ΄.

Ῥώμη θεία κρατυνθεὶς, φερωνύμως Ῥωμανέ, τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ὑπερεΐδες, καὶ πρὸς ἀσκητικοὺς ἀγῶνας, ῥωμαλέῳ ἀπεδύσω φρονήματι· καὶ ἐν αὐτοῖς τὸν τοῦ σκότους θριαμβεύσας ἄρχοντα, ὁσίως καὶ ἀμέμπτως Χριστῷ εὐηρέστησας, πρὸς τὸ βραβεῖον ἀφορῶν, τῆς ἄνω κλήσεως· καὶ νῦν ἀνακεκαλυμμένως

βλέπων, ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις, καθαρὸν σε εὐροῦσα σκηνῶμα, ἐν τοῖς χεῖλεσί σου δαψιλῶς ἐξεχύθη, Ῥωμανὲ πατὴρ ἡμῶν· ὅθεν πᾶσαν εὐφρανας τὴν Ἐκκλησίαν, τῷ φθόγγῳ τῶν ῥημάτων σου, καὶ τῇ τῆς θεηγόρου ἠδύτητι γλώσσης σου· τὸ γὰρ μέλι τῆς χάριτος, ἀποστάζουσιν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐν ὧσιν τῶν καρδιῶν ἡμῶν, τὰ θεῖα μέλη σοῦ ἠχοῦσι, τὴν μελωδίαν τὴν οὐράνιον· ὡς γὰρ θεῖος μελωδός, πάντα προτρέπεις Χριστῷ κράζειν, Κύριε δόξα Σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε...

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια. Ἦχος πλ.α'.
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ ἱερός μελωδός, τοῦ Παρακλήτου παναρμόνιον ὄργανον, ἡ λύρα ἀσμάτων θείων, γλῶσσα Θεοῦ λιγυρά, ἀρμονίας θείας ἐξαγγέλουσα· ὁ νοῦς ὁ θεόληπτος, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, κάλαμος θεῖος, ὁ κινούμενος ἄνωθεν, καὶ συνθέμενος, μελωδήματα ἔνθεα, νάβλα ἢ καλλικέλαδος, εὐάρμοστον τύμπανον, τὸ μυστικῶς ἀλαλάζον, τὰς συμφωνίας τῆς χάριτος· Χριστὸν ἐκδυσώπει, Ῥωμανὲ ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνευφημούντων σε.

Στ. *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.*

Χαίρων, ἐν θεολήπτῳ ψυχῇ, καὶ οὐρανίῳ θεοφόρῳ φρονήματι, ἐν οἴκῳ τῆς Θεοτόκου, προσκαρτερῶν καὶ Αὐτὴν, παννυχίῳ στάσει ἰλεούμενος, χερσὶ Ταύτης δέδεξαι, ἐμφανείᾳ τῇ κρείττονι, τὸ θεῖον δῶρον, καὶ αὐτίκα θεόσοφος, ἀναδέδειξαι, μελωδὸς καὶ ἠδύφωνος· ὅθεν ἐνθέως ἤνεσας, μολπὰς τὰς τῆς χάριτος, ἐν Ἐκκλησίᾳ Ὁσίων, κατὰ Δαβὶδ τὸν θεόφρονα, μεθ' οὗ ἐκδυσώπει, Ῥωμανὲ ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνευφημούντων σε.

Στ. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.*

Ὁλος, πεπληρωμένος φωτός, ἐνθεὸς ὅλος τῆς Παρθένου τῇ χάριτι, ἐκίνησας τὴν σὴν γλῶσσαν, πρὸς ὑμνωδίαν Θεοῦ, τοῦ σαρκὶ τεχθέντος ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ πάντα ἐξέστησας, τῇ συνθήκῃ τῶν λόγων σου, καὶ τῇ τῶν ὑμνῶν, οὐρανία γλυκύτητι, ὡς γὰρ Ἄγγελος, ἐν τῷ ἄδειν τεθέασαι· ὅθεν σὲ μακαρίζομεν, ὡς θεῖον θεράποντα, καὶ ἱερὸν ὑμνηπόλον τῶν μεγαλείων τῆς χάριτος, καὶ πᾶσιν αἰτοῦντα, Ῥωμανὲ ἡμῖν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πρώτη καλῶν ἀπαρχή, ὄφθης σωτηρίας ἀφορμή, Ῥωμανὲ πατὴρ ἡμῶν· ἀγγελικὴν γὰρ ὑμνωδίαν συστησάμενος, θεοπρεπῶς ἐπεδείξω τὴν πολιτείαν σου. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, Σὺ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς σάλπιγξ θεόληπτος τῶν οὐρανίων ῥόδων, ἐνθέως ἐφαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς θείοις σου ἅσμασι, σὺ γὰρ τῆς Θεοτόκου, ἐμπνευσθεῖς τῇ ἐλλάμπει, ἔνθεος ὑμνηπóλος ἐγνωρίσθης ἐν κόσμῳ· διό σε πόθῳ τιμῶμεν, Ῥωμανὲ Ὅσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὴν ἀΰτιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'.
Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ὡς ἔνθεον ζῶην, Ῥωμανὲ διανύων, κατείδες μυστικῶς, τὴν Ἄγνην Θεοτόκον, παρ' ἧς καὶ τὸ οὐράνιον, Πάτερ δέδεξαι δῶρημα, καὶ ἀνύμνησας, ὥσπερ ἐπόθεις θεόφρον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὰς ἐορτὰς καὶ Ἁγίων, τὰ σκάμματα, Ἄγιε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρέσχες θαυμασιῶς, Ῥωμανῶ τῷ Ὄσιῳ, ἐν τόμῳ μυστικῷ, τὴν πλουσίαν Σου χάριν, διὸ καὶ ἀνεβόα Σοι, ἡδυφώνως Πανύμνητε, χαῖρε Δέσποινα, φωτὸς αὔλου δοχεῖον, χαῖρε Ἄκραντε, ἡ κραταιὰ προστασία, ἡμῶν καὶ ἀντίληψις.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ῥώμην ἄνωθεν, ἐνδεδυμένος, κατεπάλαισας, ἐχθρῶν τὸ στίφος, ἀσκητικοῖς Ῥωμανὲ ἀριστεύμασι, καὶ ἀρετῶν διαλάμπας δυνάμεσι, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς μεταβέβηκας. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φῶς παρέσχετο, Θεογεννήτορ, καὶ οὐράνιον, δέδωκε μέλος, Ῥωμανῶ τῷ ἱερῶ Σου θεράποντι, ὃν ταῖς χερσί Σου αὐτῷ τόμον δέδωκας, τῆς οὐρανίου σοφίας τεκμήριον. Ὅθεν ἅπαντες ὑμνοῦμεν τὰ μεγαλεῖά Σου, θαυμάτων Σου δοξάζοντες τὸ μέγεθος.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῇ σοφίᾳ τῇ θείᾳ μυσταγωγούμενος, Ῥωμανὲ θεοφόρε ,ἐν μελιρρύτοις φθογγαῖς, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν εὐφραίνεις Ὅσιε, καὶ πρὸς ἀγάπην θεϊκὴν, διεγείρεις τὰς ψυχάς, τῶν πόθων σὲ ἀνυμνοῦντων, ὡς ἀληθῆ μυστογράφον, καὶ ὑποφήτην θείου Πνεύματος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ἀπορρήτως κυοφορήσασα, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἐπανήγαγες Ἀγνή πρὸς δόξαν ἀρρήτον, διὸ ὑμνοῦμέν Σε πιστῶς, ὡς σωτηρίας ἀπαρχὴν, βοῶντές Σοι Θεοτόκε· χαῖρε ἡ σώσουςα πάντας, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πολεμήτορος.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
'Οσίου Αὐτοῦ. Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον.*

Εὐαγγέλιον· ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (στ' 17-23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ,
καὶ ὄχλος μαθητῶν Αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺς τοῦ λαοῦ
ἀπὸ πάσης Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς
παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι Αὐτοῦ
καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι
ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηει ἄπτεσθαι Αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ'
Αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντα. Καὶ Αὐτὸς ἐπάρας
τοὺς ὀφθαλμοὺς Αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς Αὐτοῦ, ἔλεγε:
Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ· μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν ὅτι χορτασθήσεσθε·
μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε· μακάριοί
ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν
ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ
ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου. Χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
σκιρτήσατε· ἰδοῦ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ
οὐρανῷ.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στίχ.: Ἐλεήμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σο, ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀγγελικῆ κοσμούμενος ζωῆ, πνευματικὴ κιθάρα ὄφθης, Ῥωμανὲ πατὴρ ἡμῶν· καὶ ἐν τῇ δοθείσῃ σοι χάριτι, καλῶς δοξάσας τὸν Κύριον, τοὺς υἱοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἐξεπαίδευσας, ἀσματικῶς ὑμνεῖν, Αὐτοῦ τὴν χρησιότητα. Αὐτῆς ἀξίωσον Ἄγιε, ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ ἀκροστιχίς: *Μέλπω Ῥωμανόυ, τὴν θεηγόρου μοῦσαν. Γερασίμου.*

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιά.

Μνήμην σου τὴν θείαν καὶ λαμπράν, τῶν ἐγκωμίων κοσμήσαι ταῖς ἄνθεσι, χάριν μοι πρυτάνευσον, ἐκ τῆς πανσόφου σου γλώσσης θεόπνευστε, Ῥωμανὲ τρισμάκαρ, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Ἐρωτος τοῦ θεοῦ τῷ πυρί, ἀναφλεχθεῖς Ῥωμανὲ τὴν διάνοιαν, ἐν τῷ κόσμῳ ἔλαμπας, ὥσπερ λυχνία πολύφωτος Ὅσιε, τῆς δικαιοσύνης, τὰς φωταυγείας ἀστράπτουσα.

Λύρα θεοκίνητος ὄφθεις, καὶ παναρμόνιον ὄργανον Πνεύματος, ταῖς μολπαῖς τῶν λόγων σου, τῆς

Ἐκκλησίας φαιδρύνεις τὸ πλήρωμα, ἄδων τὰς ὑψώσεις, Δαυϊτικῶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πᾶσαν τὴν ἀπάτην ἐκφυγῶν, ἀσκητικῶς τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, ᾧ καὶ πίστει ἔκραζες· ὀπισθεν Λόγε τῆς Σῆς ωραιότητος, βαίνων ἀνενδότης, ἀξιωθείην τῆς θεάς Σου.

Θεοτοκίον.

ᾠφθης ἐν ὄραματι Ἀγνή, ὥσπερ λαμπὰς ζωηφόρος καὶ πάμφωτος, καὶ τῇ θείᾳ αἴγλῃ Σου, τὸν Ῥωμανὸν εὐκλεῆ θεορρήμονα, Κόρη ἀπειργάσω, καὶ ὑμνολόγον θεόληπτον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ῥημάτων σου Πάτερ ἡ μολπή, τὴν τῶν Ἀγγέλων αἴνεσιν, ἐκμιμουμένη πάντα ἐπτέρωσε, πρὸς ἀναβάσεις αὔλου ἔρωτος· οὗ ὀφθεις ἀνάπλεως, ἐνθεαστικώτατα, τῆς Τριάδος τὴν δόξαν ἀνύμνησας.

Ὡς ἄλλος θεόπνευστος Δαυῖδ, τερπινῶς προεμελώδησας, πρὸ τῆς ἐμπύχου κιβωτοῦ Ὅσιε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ σὲ δοξάσαντος, ᾧ καὶ ἀνεκραύγαζες· ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Μαρτύρων τοὺς ἄθλους ἐπαίνων, ἐν θεοφθόγγοις ἄσμασι, τὰ τῶν Ὁσίων ὑμνησας τάγματα, ᾧ ἀνιχνεύων τὰ κατορθώματα, τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι, ἐπὶ γῆς ὡς Ἄγγελος, Ῥωμανὲ ἀληθῶς πεπολίτευσαι.

Ἀφθόνως ἐκ θείων θησαυρῶν, τοῖς χεῖλεσί σου ἔνδοξε, τοῦ Παρακλήτου χάρις ἐκκέχυται καὶ εὐσεβείας σὲ λύραν ἔμμουσον, ἀληθῶς εἰργάσατο,

κόσμον καταθέλγουσιν τῇ γλυκύτητι πατέρων τῶν λόγων σου.

Θεοτοκίον.

Ναὼ προσεδρεύων ἀκλινῶς, τῆς πεφηνυῖας ἔνδοξε, λαμπρὸν τοῦ Κτίσαντος ἐνδιαίτημα, τῇ φωταυγείᾳ Αὐτῆς κατηύγασαι, ἧ καὶ ἀνεκραύγαζες· χαῖρε Ἀειπάρθενε, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς τὸ μεθόριον.

Κάθισμα (ἐκ τοῦ Πολυελέου). Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῇ σοφίᾳ τῇ θείᾳ μυσταγωγούμενος, Ῥωμανὲ θεοφόρε, ἐν μελιρρύτοις φθογγαῖς, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν εὐφραίνεις Ὅσιε, καὶ πρὸς ἀγάπην θεϊκὴν, διεγείρεις τὰς ψυχὰς, τῶν πόθων σὲ ἀνυμνούντων, ὡς ἀληθῆ μυστογράφον, καὶ ὑποφήτην θείου Πνεύματος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ἀπορρήτως κυοφορήσασα, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἐπανήγαγες Ἀγνή πρὸς δόξαν ἀρρήτον, διὸ ὑμνοῦμέν Σε πιστῶς, ὡς σωτηρίας ἀπαρχὴν, βοῶντές Σοι Θεοτόκε· χαῖρε ἡ σώσουσα πάντα, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πολεμήτορος.

Ὡδή δ'. Ὅρος Σε τῇ χάριτι.

Ὅλος ἐνθεώτατος, ἐδείχθης ἐν Πνεύματι, ἀνακαθάρας σεαυτὸν, τῶν ἐπιγείων μολυσμῶν, σὺ γὰρ ἀνεπτέρωσας, τὸν τῆς καρδίας σου ἔρωτα πάνσοφε, πρὸς ἐποπτεῖαν τῶν θείων ἐλλάμψεων.

Νόμοις βιωσάμενος, ὁσίως τοῦ Πνεύματος, ἔμπρακτος γνώμων καὶ κανὼν, καὶ ἀπαρχὴ θεοπρεπῆς, ἀσμάτων γεγένησαι, ἐν Ἐκκλησίᾳ Ὀσίων ὡς γέγραπται, ὡς ὑπηρέτης τοῦ θείου θελήματος.

Τήξας δι' ἀσκήσεως, σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, τὴν σὴν ψυχὴν καθάπερ γῆν, πίονα ἔδειξας σοφέ, λαμπρῶς ἀναθάλλουσαν, τῶν θεϊκῶν δωρεῶν τοὺς ἀστάχυας, τῆς Ἐκκλησίας τὰ τέκνα ἐκτρέφοντας.

Ἦρθης πρὸς τὴν ἄδυτον, αὐγὴν καὶ Τρισήλιον, ἐκ πολιτείας πρακτικῆς, ὡς ἐραστὴς τῶν ὑπὲρ νοῦν· ἐντεῦθεν τὸ σύντονον, τῶν Ἀσωμάτων, πρὸς ἄϋλον αἴνεσιν, κατανοήσας ἡμῖν διεπόρθμευσας.

Θεοτοκίον.

Νάμασι Πανύμνητε, τῆς Σῆς ἐπισκέψεως, καταρδευθεὶς θεοπρεπῶς, ὁ θεηγόρος Ῥωμανός, τῷ κόσμῳ ἀνέβλυσεν, ἀγγελικῆς μελωδίας τὰ ρεύματα, τὰς νοουμένας ἀρούρας εὐφραίνοντα.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμπει.

Θερμοτάτη διανοία τῷ Χριστῷ προσκολλώμενος, τῆς τοῦ κόσμου συναφείας σεαυτὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ ναὸς Θεοῦ φωτοειδῆς, ἐγένου θεοφόρε, τῇ καθαρᾷ πολιτεία σου.

Ἐπερώθης τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σωτῆρος μακάριε, ἐκδημήσας ἐκ τῆς ὕλης, καὶ αὐτὸν θεασάμενος, ὄμμασι καρδίας νοεροῖς, ὅθεν πανσόφοις ὕμνοις, τὴν τούτου δόξαν ἀνύμνησας.

Ἡ θεόπνευστός σου γλῶσσα ὥσπερ πλήκτρον οὐράνιον, τῆ τοῦ Πνεύματος ἐμπνεύσει, κρουομένη θεόληπτε, τῆς οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ, μυστήριον τὸ μέγα, ὧδαῖς ἐνθέοις ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Γεωργήσασα ἀσπόρως τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, ὡς Παράδεισος, εὐώδης Θεοτόκε Πανύμνητε, ἄρουραν εἰργάσω λογικὴν, ἀσμάτων μελιρρύτων, τὸν Ῥωμανὸν τὸν θεόληπτον.

Ὠδή στ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὁ βίος σου ταῖς ἀρεταῖς κοσμοῦμενος, ἐξέλαμψεν ὡς ἥλιος, καὶ τοῖς τῶν πανσόφων σου ὧδῶν, Πάτερ ἀπαυγάσασι κατηύγασε, τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἀμελείας καθεύδοντας.

Ῥιφθεὶς ὡς Ἡσαΐας θείῳ ἄνθρακι, ἐπισκοπῆς τῆς κρείττονος, τῆς σωματώσεως τὸν Θεόν, Τρισαγίων ὕμνων ἀνεκήρυξας, ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἀρμονίαν πατὴρ ἡμῶν.

Ὅσμης ζωαρχικῆς πλήρεις ὠράθησαν σοφὲ αἰσιαγόνες σου, καὶ τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῆ διανομῇ τῶν δωρημάτων σου, διαπαντός, εὐφραίνουσι καὶ ἐκτρέφουσι.

Προσκαρτερῶν τῆς Θεομήτορος, Θεόν τε ἰλεούμενος, νηστειαῖς Ῥωμανὲ καὶ προσευχαῖς, ὧφθης τῆς Τριάδος ἐνδιαίτημα, προσοικειῶν, ταύτη τοὺς σοὶ προσανέχοντας.

Θεοτοκίον.

Μητέρα Σε Θεοῦ καὶ Κόρην ἄφθορον, καὶ θεῖον συναπτήριον, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἐμφανῶς, ὁ κλεινὸς θεράπων Σου Πανάκραντε, ἐπεγνωκῶς, τὰ μεγαλεῖα Σου ὕμνησε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ὡσπερ κιθάραν τῆς σοφίας παναρμόνιον καὶ ὑποφήτην θεοπνεύστων ἀνακρούσεων, εὐφημοῦμεν Ῥωμανέ σε ἀσμάτων ὕμνοις· ἀλλ' ὡς φόρμιγξ δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, πρὸς ἐγρήγορσιν ἡμᾶς θείαν διέγειρον, τοὺς βοῶντας σοι, καίροις Πάτερ θεόληπτε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν ἐκομίσω, ἐκ χειρῶν τῆς Παρθένου, Ῥωμανέ τὴν θεόπνευστον χάριν, ἐντεῦθεν ἤνεσας μελιχρῶς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἀπόρρητον κένωσιν διό σου τὴν λαμπρότητα, θαυμάζοντες πόθῳ βοῶμεν·

Χαῖρε, δι' οὗ ὁ Χριστὸς ὑμνεῖται·

χαῖρε, δι' οὗ ὁ Σατὰν πατεῖται.

Χαῖρε, ἀρμονίας τῆς ἄνω θησαύρισμα·

χαῖρε, συμφωνίας αὐλοῦ ἐναύλισμα.

Χαῖρε, ὄργανον θεόπνευστον ὕμνων τῶν πνευματικῶν·

χαῖρε, στόμα τὸ μελίρρυτον λόγων τῶν ἀσματικῶν.

Χαῖρε, ὅτι ἐδείχθης πνευματέμφορος λύρα·

χαῖρε, ὅτι ἠδύνεις εὐσεβῶν τὴν χορείαν.

Χαῖρε, αὐλὸς τῆς χάριτος εὐσημος·

καῖρε, μολπή τοῦ κρείττονος εὐηχος.
Χαῖρε, λαμπᾶς θεαυγῆς Ἐκκλησίας·
καῖρε, ἀστήρ παμφαῆς εὐσεβείας.
Χαίροις Πάτερ θεόληπτε.

Συναξάριον.

Τῆ α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ῥωμανοῦ, τοῦ Ποιητοῦ τῶν Κοντακίων.

Στίχοι·

*Καὶ πρὶν μὲν ὕμνει Ῥωμανὸς Θεὸν Λόγον,
Ἦμνει δὲ καὶ νῦν, ἀλλὰ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις.*

Αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Σὲ νοητήν.

Ὁμβροβλυτεῖς, Ῥωμανὲ τοῖς πέρασιν, ἀπὸ χειλέων
εὐαγῶν, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον αἰεὶ, καὶ τὸν τῆς
χρησιότητος, γλυκασμὸν ἐξαίροντα, τῆς ἀγνωσίας τὸν
καύσωνα, τὸν αἰνετὸν μεγαλύνων, Θεὸν καὶ
ὑπερένδοξον.

Ἐπεριδῶν, κοσμικὴν τερπνότητα, ἀγγελικὴν
διαγωγὴν, σώματι ἐζήλωσας θνητῶ, ὅθεν πρὸς
ἀθάνατον λῆξιν μεταβέβηκας, σὺν Ἀσωμάτοις
τερπόμενος, καὶ μεγαλύνων ἀπαύστως, Θεὸν τὸν
ὑπερένδοξον.

Στόμα Θεοῦ, γεγονῶς ἐτράνωσας, τὴν θείαν δόξαν
ἐπὶ γῆς, καὶ ἐκ τῶν ρεόντων καὶ φθαρτῶν, πρὸς τρυφήν
τὴν ἀρρέυστον, καὶ ζωὴν τὴν ἄληκτον, τοὺς ἐκβοῶντας

ἐπέρωσας ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄρτος ψυχῶν, καὶ μάννα οὐράνιον, καὶ πῦρ σοφῆ φωτιστικόν, πέλουσιν οἱ λόγοι σου σαφῶς, ἡμᾶς ἐκκαθαίροντες, καὶ τρέφοντες ἄγουσι, πρὸς φωτισμὸν τὸν σωτήριον, ὅθεν πιστῶς ἐκτελοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Νόμῳ φθορᾶς, δουλωθεὶς Πανάμωμε, ἀπεμακρύνθην τοῦ Θεοῦ, σὺ οὖν ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν τοῦ νόμου πάροχον, νόμους ἐγκαινίζοντα, καινοπρεποῦς πολιτεύματος, πρὸς μεταγνώσεως φέγγος, ὁδήγησόν με καὶ σῶσόν με.

Ῥδὴ η' . Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Γράμμασι χαράξας ἱεροῖς, ἁσμάτων οὐρανίων τὴν μέθοδον καὶ τὸν τύπον, δι' αὐτῶν τοὺς εὐσεβεῖς, βοᾶν ἐξεπαίδευσας εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπηξας ὡς κλίμακα ζωῆς, τῶν λόγων σου τὰς ὑψώσεις, προθέμενος ὡς βαθμίδας τῶν πανσόφων σοῦ στροφῶν, τὴν συνθήκην τοῖς κράζουσιν εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥήσεσι Χριστοῦ ἀκολουθῶν, ἐσκόρπισας τοῖς αἰτοῦσι χαρίτων τῶν ἀθανάτων, θησαυρὸν τὸν ἀληθῆ, κραυγάζων θεσπέσιε εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,

τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀνωτέρα πάσης ὀρατῆς, καὶ ἀοράτου Κόρη, κτίσεως ἀνεδείχθης, σωματώσασα Χριστόν, τὸν πάντα ποιήσαντα· ὅθεν ἀνωτέραν δεῖξον τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν γηίνων δόξης, ἕνα σὲ δοξάζω, μόνη δεδοξασμένη.

Ῥδὴ θ'. Τῦπον τῆς Ἁγνῆς.

Στήλην γεγραμμένην Πνεύματι, τῶν ἱερῶν σου ὕμνων τὴν καλλιέπειαν, τῇ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησία κατέλιπες, καὶ ὡς νύμφην αὐτὴν κατεκόσμησας, ὡς λίθοις πολυτίμοις, τοῖς μελιχροῖς σου μελωδήμασιν.

Ἴδες τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, τὴν Θεοτόκον Κόρην μυσταγωγοῦσάν σε, καὶ ποταμόν, νοητὸν σὲ δεικνύουσαν, ὡς ἐν ὕδασι θείοις μεθύσκοντα, ἀσμάτων μελωδίαις, τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Μίαν ἀληθῶς Θεότητα, ἐν χαρακτῆρσι Πάτερ τρισὶν ἀνύμνησας, τὴν πανσθενῶς, συγκρατοῦσαν τὰ σύμπαντα, τρισυπόστατον φύσιν καὶ ἄκτιστον, ἧ νῦν μετ' εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας προσεχώρησας.

Ὅλος φωταυγῆς γενόμενος, τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ νοερῶς, ἄδων Πάτερ τῷ Κτίσαντι, σὺν Ἀγγέλοις ἀσίγητον αἴνεσιν, τὸν ὕμνον μου προσδέχου, ὥσπερ θυμίαμα εὐπρόσδεκτον.

Θεοτοκίον.

Ἦψος τοῦ ἀχράντου τόκου Σου, τίς ἐπαξίως ὑμνήσει Θεομακάριστε; Σὺ γὰρ Θεόν, ὑπὲρ νοῦν

σωματώσασα, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἀνυψώσας·
διὸ κάμῃ ἐκ λάκκου, τῆς ἀπωλείας Κόρη ὕψωσον.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ῥωμανὸς ὁ θεῖος, καὶ μελωδὸς ὁ θαυμαστός,
ὑμνολογεῖσθω ἀξίως, οἷα θεράπων τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἡμᾶς
ἐκδιδάσκει, ὑμνεῖν Τριάδα Ἁγίαν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ
παραδόξου θαύματος!

Ὡ, τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ Θεοτόκος Ἀγνή,
ἐπιστάσα κατ' ὄναρ σοι, τῇ τοῦ τόμου Ἁγίε, ἐπιδόσει
σε δείκνυσιν, ὄργανον θεῖον καὶ θεοκίνητον, καὶ
ὑμνηπόλον Πάτερ θεόληπτον, ὅθεν ἐξήγγειλας,
ἄσματα οὐράνια, γλώσση λαμπρῶ, Ῥωμανὲ μακάριε,
Χριστοῦ εἰς αἴνεσιν.

Πάτερ, Ῥωμανὲ θεόπνευστε, τῇ καθαρᾷ σου ζωῇ,
καθαρθεῖς τὴν διάνοιαν, ὑλικῶν ἐμφάσεων, θείας
χάριτος ἔτυχες, καὶ τῷ Σωτῆρι ὀσίως ἔθυσας, θυσίαν
θείας ὄντως αἰνέσεως, ὅθεν συμμετοχος, τῶν Ἀγγέλων
γένονας, μεθ' ὧν αἰεὶ, ὕμνον τὸν τρισάγιον ἄδεις τῷ
Κτίσαντι.

Πάτερ, Ῥωμανὲ μακάριε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ,
ὡσπερ κλῆρον οὐράνιον, καὶ πλοῦτον πολῦτιμον,
καταλέλοιπας Ὅσιε, τῶν ἡδυφθόγγων ὕμνων καὶ
λόγων σου, τὰς θεογράφους συνθήκας ἔνδοξε· οἷς
πλουτιζόμενοι, τῷ νοῖ καρπούμεθα, τὴν ἐξ αὐτῶν,
γνώσιν θεοδίδακτον, Χριστὸν δοξάζοντες.

Πάτερ, Ῥωμανὲ θεόσοφε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, καὶ ἀγρύπνων στάσεων, τῷ Θεῷ εὐηρέστησας· ὅθεν ἐπλήσθης θείων ἐλλάμψεων, καὶ μετετέθης πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον, θέσει θεουμένος, καὶ ἀϋλῶ στόματι ὑμνολογῶν, σὺν Ἀγγέλων τάξεσι, τὸν πάντων Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῇ θεοφθόγγῳ γλώσση σου, τὴν Ἐκκλησίαν παιδεύεις, θύειν θυσίαν κατὰ Δαβίδ, θείας αἰνέσεως, τῷ Θεῷ ὅσιε· φωτισθεὶς γὰρ τῷ Πνεύματι, ἃ ἐδέξω ἄνωθεν, πᾶσι παρέθου σαφῶς πρὸς μετοχὴν ζωῆς τῆς κρείττονος. Καὶ νῦν τὸ γέρας κληρωσάμενος, τῶν ἀοιδίμων πόνων, Ῥωμανὲ πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαριστοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἠ' γ' καὶ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολον, ἐκ τῆς πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου (Κεφ. Ε', 22- ς', 2)

Ἀδελφοί, ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη,

πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ.Ια', 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς μαθηταῖς· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλουῖα.

Μεγαλυνάριον.

Ἄνωθεν τὸ δῶρον ἀπειληφώς, ἐκ τῆς Θεοτόκου, παμμακάριστε Ῥωμανέ, ὑμνήσας πανσόφως, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, κενώσεως τοῦ Λόγου, ὡς ἔμπνουν ὄργανον.

